

Î N C H E I E R E

13 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Diana Guzun, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ștefan Petrache împotriva societății cu răspundere limitată „Bis-Engineering” și Diana Guzun, intervenienții accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău și societatea cu răspundere limitată „Dolmen” cu privire la declararea nulă a actelor juridice, rectificarea înscrierii bunului imobil cu radierea dreptului de proprietate, transmiterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu înscrierea în Registrul bunurilor imobile, evacuarea din imobil, constatarea încălcării drepturilor și intereselor legitime, încasarea sumei și acțiunea reconvențională înaintată de Diana Guzun împotriva lui Ștefan Petrache și societății cu răspundere limitată „Bis-Engineering” cu privire la declararea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 16 octombrie 2009 Petrache Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Bis-Engineering” cu privire la rezoluțiunea contractului, solicitând rezolvirea contractului nr.25 de livrare a spațiului locativ încheiat la data de 09 februarie 2007 cu SRL „Bis-Engineering”; încasarea de la SRL „Bis-Engineering” a sumei de 800800 de lei, ce reprezintă prețul plătit integral al apartamentului nr.22 et. 4 cu suprafața totală de 128 m.p., din blocul locativ din mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 18/5.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 09 februarie 2007 a încheiat cu SRL „Bis-Engineering” contractul nr. 25 de livrare a spațiului locativ, în baza căruia urma să obțină dreptul de proprietate, pe calea investiției de capital cu mijloacele sale proprii, în construcția apartamentului nr. 22 et. 4 cu suprafața totală de 128 m.p., inclusiv balcoanele și logiile situate în blocul locativ din mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă, 18/5, încredințând edificarea acestuia furnizorului SRL „Bis-Engineering”, iar conform anexei nr. 1 la contractul respectiv, prețul unui metru pătrat de suprafață constituind 385 de

euro, preț negociat și documentat prin procesul-verbal de negociere al valorii contractului nr. 25 din 09.02.2007.

Menționează că prin ordinul de încasare a numerarului nr.5 din 14 martie 2007 a achitat costul integral al apartamentului în sumă de 800800 de lei, în conformitate cu pct.2.2 din contractul menționat supra.

Susține că în baza pct.1.2-1.5 din contractul menționat, pîrîtul urma să obțină un lot de pămînt, să elaboreze documentația de proiect, să organizeze și să execute o gamă întregă de lucrări în sensul construcției și dării în exploatare a casei de locuit respective și urma să finiseze construcția timp de 15 luni din momentul semnării contractului, iar în termen de 30 de zile din data recepției finale, să-i transmită procesul-verbal de recepție-predare a apartamentului și planul acestuia.

Din considerentele că pîrîtul nu și-a executat obligațiile contractuale asumate, la data de 17 septembrie 2009 a expediat în adresa pîrîtului o reclamație prin care a solicitat urgentarea executării obligației timp de zece zile calendaristice prin transmitere în natură a apartamentului nr. 22, et. 4 cu suprafața totală de 128 m.p., inclusiv balcoanele și logiile situate în blocul locativ din mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 18/5 cu procesul-verbal de recepție-predare a apartamentului și planul acestuia, însă aceasta nu a fost executată.

Prin încheierea protocolară din 11 iunie 2010 s-a atras în calitate de intervenienți accesorii OCT Chișinău și SRL „Dolmen” (vol.1, f.d.54).

Ulterior, reclamantul a înaintat cerere de concretizare și completare a acțiunii (vol.1, f.d.232-243; vol.3, f.d.63-67), în argumentarea căreia a invocat suplimentar că, construcția din str. Cuza Vodă nr.18/5, mun. Chișinău fiind dată în exploatare, numărul de ordine a apartamentului, bunului imobil care urma a fi recepționat de reclamant în baza contractului nr. 25 din 09 februarie 2007 a fost modificat din 22 în 24, fiind menținute aceleași caracteristici tehnice incluse în dosarul cadastral.

Susține că bunul imobil identificat prin contractul nr. 25 din 09 februarie 2007, care avea pînă în 2009 numărul de ordine 22, a fost transmis ilegal și abuziv către Diana Guzun în baza actului de primire-predare nr.40 din 17 mai 2010.

Afirmă că Diana Guzun la momentul dării în exploatare a casei din str. Cuza Vodă nr. 18/5, mun. Chișinău, în baza contractului nr.40 din 26 decembrie 2007 urma să recepționeze un bun imobil diferit de cel indicat și determinat prin contractul nr. 25 din 09 februarie 2007 și prin caracteristicile incluse în dosarul cadastral cu privire la obiectul contractului, indiferent de numărul de ordine, iar apartamentul cu numărul de ordine modificat în anul 2009 în 24, urma să-i fie transmis în proprietate.

Consideră că actul de transmitere-primire nr.40 din 17 mai 2010 este lovit de nulitate absolută în baza art.220 alin.(1) din Codul civil, iar Diana Guzun a dobîndit ilegal dreptul de proprietate asupra bunului imobil litigios, instalîndu-se în mod nelegitim.

Menționează că, contractul nr.40 din 26 decembrie 2007 nu a fost semnat de părți în anul 2007, deoarece în el sunt inserate fapte cu privire la modificarea numerotației apartamentelor produse după anul 2009.

Solicită constatarea dreptului legal și a interesului său legitim de a primi în proprietate bunul imobil cu nr. de ordine actual de 24, cu suprafața de 128 m.p., aflat la etajul 4, din str. Cuza Vodă nr. 18/5, mun. Chișinău, cu numărul cadastral 0100112.022.01.024, conform dosarului cadastral; transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului menționat; constatarea nulității absolute a contractului de investiție

nr.40 din 26 decembrie 2007, încheiat între Diana Guzun și SRL „Bis-Engineering” și a actului de transmitere-primire nr. 40 din 17 mai 2010; rectificarea înscrierii bunului imobil constând din apartamentul nr. 24, cu suprafața de 120,3 m.p., aflat la etajul 4, din str. Cuza Vodă nr. 18/5, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100112.022.01.024, în Registrul bunurilor imobile prin înscrierea suprafeței totale reale de 124 m.p. și radierii dreptului de proprietate al Dianei Guzun asupra respectivului bun imobil și evacuarea Dianei Guzun din imobilul dat; constatarea încălcării grave a drepturilor și intereselor sale de către SRL „Bis-Engineering” și constatarea punerii în întârziere a SRL „Bis-Engineering” în executarea obligațiilor contractului nr.25 din 09 februarie 2007; încasarea din contul SRL „Bis-Engineering” a valorii în exces de 1540 de euro, achitate conform contractului nominalizat.

La data de 16 aprilie 2013, Diana Guzun a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Ștefan Petrache și SRL „Bis-Engineering” cu privire la declararea nulității absolute a actelor juridice (vol.1, f.d. 255-256).

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 26 decembrie 2007 a încheiat cu SRL „Bis-Engineering” contractul nr. 40 de livrare a spațiului locativ, conform căruia s-a obligat să investească mijloacele sale financiare la construcția apartamentului nr. 24, et. 4, str. Cuza Vodă, 18/5, mun. Chișinău cu suprafața totală de 132 m.p., inclusiv balcoanele și logiile, iar pîrîtul și-a asumat obligațiunea de a construi acest apartament și a-i transmite în proprietate conform actului de primire-predare.

Menționează că în urma îndeplinirii obligațiilor contractuale de către părți, pîrîtul i-a predat în proprietate bunul imobil, conform actului de primire-predare a imobilului în natură nr. 40 din 17 mai 2010, dreptul de proprietate asupra apartamentului fiind înregistrat la OCT Chișinău la aceeași dată, atribuindu-i-se numărul cadastral 0100112.022.01.24.

Susține că a investit o sumă considerabilă de bani, efectuînd lucrările de reparație în apartament, l-a mobilat, s-a instalat cu traiul în el, unde locuiește pînă în prezent.

Consideră că atît contractul nr. 25 din 09 februarie 2007 cît și chitanța nr. 5 din 14 martie 2007 sunt lovite de nulitate absolută în temeiul art. 221 alin. (1) din Codul civil, deoarece părțile nu au avut intenția de a realiza ceea ce se pretinde în acest contract, de a produce efecte juridice respective.

Solicită declararea nulității contractului nr. 25 din 09 februarie 2007, încheiat între SRL „Bis-Engineering” și Ștefan Petrache și chitanței nr. 5 din 14 martie 2007 privind transmiterea de către Ștefan Petrache în casa întreprinderii SRL „Bis-Engineering” a sumei de 800800 de lei ca cotă-parte pentru apartament conform contractului nr. 25 din 09 februarie 2007.

Prin hotărârea Judecătoria Botnica, mun. Chișinău din 24 iunie 2016 s-a admis parțial acțiunea, s-a declarat nul contractul de livrare a spațiului locativ nr. 40 din 26.12.2007, încheiat între Diana Guzun și SRL „Bis-Engineering”. S-a declarat nul actul de primire-predare a imobilului în proprietate din 17.05.2010 încheiat între Diana Guzun și SRL „Bis-Engineering”. S-au repus părțile contractante în poziția inițială încheierii contractului de livrare a spațiului locativ nr. 40 din 26.12.2007 și s-a încasat de la SRL „Bis-Engineering” în beneficiul Dianei Guzun suma achitată pentru costul apartamentului în mărime totală de 1149830 de lei. S-a obligat ÎS „Cadastru” de a efectua modificări în Registrul de stat al bunurilor imobile, cu radierea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 24, cu suprafața de 120,3 m.p., amplasat la etajul 4, din str. Cuza-Vodă, nr. 18/5, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100112.022.01.24 din

Registrul de stat al bunurilor imobile de pe numele Diana Guzun. S-a transmis către Stefan Petrache dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 24, cu suprafața de 120,3 m.p., amplasat la etajul 4, din str. Cuza Vodă, nr. 18/5, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100112.022.01.024, cu înscrierea dreptului în Registrul bunurilor imobile. S-a evacuat Diana Guzun împreună cu membrii săi de familie din apartamentul nr. 24 cu suprafața de 120,3 m.p., amplasat la etajul 4, din str. Cuza Vodă, 18/5, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100112.022.01.024. S-au respins ca fiind neîntemeiată cerințele reclamantului Stefan Petrache privind constatarea încălcării grave a drepturilor și intereselor sale legitime de către SRL „Bis-Engineering” și constatarea punerii în întârziere a SRL „Bis-Engineering” în executarea obligațiilor contractului nr. 25 din 09.02.2007 și încasarea din contul SRL „Bis-Engineering” în beneficiul lui Petrache Ștefan a valorii în exces de 1540 de euro, achitate conform contractului nr. 25 din 09.02.2007. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de Diana Guzun împotriva lui Ștefan Petrache și SRL „Bis-Engineering” privind declararea nulității contractului nr. 25 din 09.02.2007 privind livrarea spațiului locativ încheiat între Ștefan Petrache, în calitate de beneficiar și SRL „Bis-Engineering”, în calitate de furnizor și declararea nulității chitanței nr. 5 din 14.03.2007 (vol.5, f.d.2-22).

Prima instanță a constatat că reclamantul Ștefan Petrache și-a executat pe deplin obligațiunile asumate prin contract, achitând în modul corespunzător valoarea convenită în cuantum și în termenul stabilit prin contract, iar pîrîtul nici nu a invocat neexecutarea de către reclamant a obligațiunilor asumate conform contractului, recunoscînd aplicarea semnăturii atît în contractul de livrare a spațiului locativ nr. 25 din 09.02.2007 cît și în chitanța nr.5 din 14 martie 2007.

La fel, prima instanță a reținut că SRL „Bis-Engineering” nu și-a executat obligațiunile contractuale și nu a transmis beneficiarului apartamentul în natură și nici documentele necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestuia.

Prima instanță a mai constatat că reieșind din răspunsul de la OCT Chișinău, la data de 09 octombrie 2009, în urma inventarierii blocului locativ de pe str. Cuza Vodă nr.18/5, apartamentul cu nr.22 în privința căruia a fost încheiat contractul cu Ștefan Petrache și-a schimbat numărul de ordine din 22 în 24.

Totodată, prima instanță a reținut că contractele nominalizate au fost încheiate în privința unuia și aceluiași bun imobil, care în prezent este apartamentul nr.24, cu suprafața totală de 120,3 m.p., însă contractul încheiat între Diana Guzun și SRL „Bis-Engineering” nr.40 din 26 decembrie 2007 este lovit de nulitatea relativă, care a fost încheiat prin dol, determinat prin comportamentul dolosiv a SRL „Bis-Engineering”, însă Diana Guzun a achitat în mod integral valoarea apartamentului în corespundere cu contractul nr.40 din 26 decembrie 2007 în mărime totală de 1149830 de lei, fiind ascuns de directorul SRL „Bis-Engineering”, Boris Moraru faptul că în privința apartamentului nr. 24, cu suprafața totală de 120,3 m.p. a fost deja încheiat contractul sub nr.25 la data de 09.02.2007 cu Ștefan Petrache, viciindu-i-se consimțămîntul acesteia, fiind determinată să încheie contractul nr.40 din 26 decembrie 2007.

Ținînd cont de faptul că contractul nr.40 din 26 decembrie 2007 este lovit de nulitatea relativă, prima instanță a conchis că urmează a fi declarat nul și actul subsecvent acestuia, actul de primire-predare a imobilului în proprietate nr.40 din 17 mai 2010, iar părțile contractante urmează a fi repuse în poziția inițială încheierii actelor respective.

Prima instanță a conchis că actele în baza cărora a fost înregistrat dreptul de

proprietate asupra apartamentului litigios sunt nule, urmează a obliga ÎS „Cadastru” de a efectua modificări corespunzătoare în Registrul de stat al bunurilor imobile, precum și de a evacua pe Diana Guzun, împreună cu membrii familiei sale din bunul imobil litigios.

La fel, prima instanță a reținut că reclamantul nu a prezentat probe și nu a invocat nici un temei juridic întru susținerea pretențiilor cu privire la constatarea încălcării grave a drepturilor și intereselor sale legitime de către SRL „Bis-Engineering” și constatarea punerii în întârziere a SRL „Bis-Engineering” în executarea obligațiilor contractului nr. 25 din 09.02.2007.

Totodată, prima instanță a constatat că diferența valorii bunului imobil nu poate fi restituită lui Ștefan Petrache, deoarece a fost negociată în baza procesului-verbal de negociere a valorii contractului din 09 februarie 2007.

Cu referire la acțiunea reconvențională, prima instanță a reținut că contractul de investiție a spațiului locativ nr. 25 din 09.02.2007 a fost încheiat cu titlu de garanție, Ștefan Petrache exprimându-și intenția de a produce efecte juridice, iar la încheierea acestuia au fost respectate toate condițiile de valabilitate, părțile și-au exprimat voința în mod liber și nevicat de nimeni, având intenția de a produce efecte juridice.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Diana Guzun, la care s-a alăturat SRL „Bis-Engineering” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 24 iunie 2016.

La data de 18 ianuarie 2017 Diana Guzun a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a relatat motivele de fapt ale pricinii invocând că, ședința de judecată din 21 decembrie 2016, ora 14.00 s-a desfășurat în lipsa ei, fiind încălcate normele de drept procedural.

Consideră că instanțele inferioare nu au aplicat corect art. 220 alin. (1) și (2), art. 221 alin. (1) din Codul civil, menționând faptul că chitanța nr. 5 din 14 martie 2007 nu corespunde cerințelor stabilite la pct.12 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992.

Susține că instanțele inferioare nu au aplicat prevederile art.123 alin.(3) din Codul de procedură civilă, ignorând hotărârile judiciare în cauza penală de învinuire a lui Boris Moraru unde sunt reflectate efectele juridice civile ale acțiunilor cu privire la încheierea contractului nr.25 din 09.02.2007.

Afirmă că eronat au fost aplicate dispozițiile art.218 alin.(1) în raport cu art.228 alin.(1) din Codul civil, deoarece nici o persoană nu a invocat nulitatea relativă prevăzută de art. 228 alin.(1) din aceeași lege la încheierea contractului de investiții nr.40 din 26 decembrie 2007.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele motive.

Potrivit art. 431 alin.(2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră cererea de recurs ca fiind depusă în termen deoarece decizia recurată datează cu 21 decembrie 2016 (vol.5, f.d.112-130), iar recursul a fost declarat la data de 18 ianuarie 2017 (vol.5, f.d. 133-140), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Alegațiile recurentului precum că, ședința de judecată din 21 decembrie 2016, ora 14.00 s-a desfășurat în lipsa ei, fiind încălcate normele de drept procedural, nu pot fi reținute, deoarece persoana odată citată nu poate invoca necitarea sa ulterioară, or art.102 alin.(4¹) din Codul de procedură civilă prevede expres că, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Mai mult, reieșind din dispozițiile art.56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care obligă participanții la proces să se folosească cu bună-credință de drepturile sale procedurale, se desprinde că, recurentul era obligat ca la data și ora fixată să se prezinte la ședința de judecată și să respecte termenele prevăzute de lege, or potrivit art. 379 alin.(1) din aceeași lege, neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului. Instanța însă este în drept să amâne ședința dacă va constata că neprezentarea este motivată.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au aplicat corect art. 220 alin. (1) și (2), art. 221 alin. (1) din Codul civil, menționând faptul că chitanța nr. 5 din 14 martie 2007 nu corespunde cerințelor stabilite la pct.12 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992, nu pot fi reținute, or chitanța nr. 5 din 14 martie 2007 fiind semnată de administratorul SRL „Bis-Engineering”, Boris Moraru (vol.1, f.d.248) corespunde exigențelor pct.12 din Normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova potrivit căruia, primirea numerarului de către casele întreprinderilor se efectuează prin dispoziții de încasări, semnate de contabilul-șef sau altă persoană împuternicită de acesta.

Totodată, chitanța respectivă reprezintă manifestarea de voință a părților de a produce efecte cu privire la achitarea sumei contractului nr.25 din 09 februarie 2007, fapt confirmat înseși de Boris Moraru în ședința de judecată din 09 septembrie 2014 (vol.4, f.d.60, 63) că a eliberat lui Ștefan Petrache chitanța respectivă. Prin urmare, dispozițiile art.221 alin.(1) din Codul civil nu sunt aplicabile speței.

Afirmațiile că instanțele inferioare nu au aplicat prevederile art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, ignorând hotărârile judiciare în cauza penală de învinuire a lui Boris Moraru unde sunt reflectate efectele juridice civile ale acțiunilor cu privire la încheierea contractului nr.25 din 09.02.2007, nu pot fi reținute, or din declarațiile lui Ștefan Petrache (vol.2, f.d.102 verso) se desprinde că aceștia au încheiat două contracte de investiție în sumă de 75000 de euro în scop de garanție conform înțelegerii de a primi venitul convenit urmare a vânzării apartamentelor.

Mai mult decât atât, afirmațiile că eronat au fost aplicate dispozițiile art.218 alin.(1) în raport cu art.228 alin.(1) din Codul civil, deoarece nici o persoană nu a invocat nulitatea relativă prevăzută de art. 228 alin.(1) din aceeași lege la încheierea contractului de investiții nr.40 din 26 decembrie 2007, nu pot fi reținute, or obiectul contractului respectiv vizează bunul imobil litigios, ce-l afectează direct pe intimatul Ștefan Petrache, iar ultimul a fost îndreptățit să invoce ca temei de nulitate relativă art.228 alin.(1) din Codul civil, or potrivit art. 218 alin.(1) din aceeași lege, nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părții ocrotite pe calea acțiunii oblice. Instanța de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de recurent și o apreciere a probelor efectuate de acesta ce nu pot fi puse la baza recursului, însă acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate

în ordine de recurs, iar instanța de apel a interpretat elocvent normele de drept incident speței.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Diana Guzun ca fiind inadmisibil, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Diana Guzun se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan